Выходять у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 139. | Нинѣ: Ср. Н. 4. по Сош. Евсевія еп. | Завтра: Чт. 4. по Сош. Іосифа | Недѣля 21 червня (3 липня) 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 6 м.; захôдъ 8 г. 2 м. Баром. 762 терм. + 29·0° + 11·2°. | Рôкъ II.

„Гуцульска спôлка“ въ Коломыи а ткацтво.

Зъ послѣднихъ часôвъ въ розвою нашого промыслу краевого у всхôднôй части краю зазначити треба два важнѣ факты, а именно заснованє товариства кушнѣрôвъ и бѣлошкôрниковъ въ Тысменици и повстаючу спôлку ткацку въ Городенцѣ, котра въ дальшôмъ своѣмъ розвитку мае стати ся пôдставою засновку ткацкои школы въ тôмъ же мѣстѣ. Оба сѣ товариства мають широку пôдставу до свого истнованя и дальшого розвитку: Тысмениця мае около 300 кушнѣрôвъ а вартôсть выробôвъ ихъ обчисляють рôчно на міліонъ зр.; въ Городенцѣ знову есть 120 варстатôвъ ткацкихъ а въ дооколичныхъ селахъ суть такожь ткачѣ, господарѣ въ тамошныхъ сторонахъ управляють богато конопель и держать вôвцѣ, зъ котрыхъ матеріялъ по найбôльшôй части уживають на домашнѣ выробы. Оба сѣ мѣста суть такожь важными осередками торговельными. Особливо же въ Городенцѣ, положенôй зъ далека вôдъ зелѣзниць, меже Коломыею, Чортковомъ а Залѣщиками, концентруе ся значна торговля великои части нашого Подôля. Въ однôмъ и другôмъ изъ сихъ мѣстъ були сѣ промыслы, та суть ще й теперь зависимѣ майже выключно лишь вôдъ торговцѣвъ жидôвъ та всѣлякихъ лихварѣвъ, котрѣ роблять на нихъ дуже добрѣ интересы, коли тымчасомъ самѣ ремѣсники жиють въ великôй нуждѣ и заробляють ледви тôлько, щобы выживити себе и свою родину.

Якъ теперь стоить справа промыслу ткацкого въ Городенцѣ, не можемо сказати, бо не маемо на то вôдповѣдныхъ датъ статистичныхъ пôдъ рукою. Зъ досвѣду однакожь зъ давнѣйшихъ лѣтъ знаемо лишь то, що тамошнѣ ткачѣ по найбôльшôй части перерабляли сырый матеріялъ, доставлюваный имъ мѣсцевыми або дооколичными господарями або торговцями жидами; власна ихъ дѣяльнôсть обмежалась лишь на то, що декотрый зъ нихъ занимавъ ся рôвночасно и крашенемъ або купувавъ заполочь та бавовну на рахунокъ тыхъ, що вôддавали ему свôй сырый матеріялъ до выробу. Розумѣе ся, що тамошнѣ ткачѣ не маючи достаточного капіталу були и суть зависимѣ вôдъ мѣсцевыхъ спекулянтôвъ. Городеньскимъ ткачамъ було давнѣйше о стôлько може лекше, що они були рôвночасно и господарями та все таки якось лекше могли выжити та не давались зловити въ кôгтѣ немилосердныхъ вызыскувачѣвъ. Теперь певно вже й то змѣнило ся.

Що до самого промыслу тысменицкого, досыть буде згадати, що самои соли до выправы шкôръ тысменицкѣ кушнѣрѣ зъуживаютъ рôчно до 60.000 кільоґрамôвъ, а житного ґрису до 12.000 метр. сотнарôвъ. А выробляють они не лише хлопскѣ кожухи, але що року высылають кôлькасотъ тысячь шкôрокъ на торги до Улашковець та до Унева. Зъ тысменицкихъ кушнѣрôвъ жиють не лише мѣсцевѣ торговцѣ, але й дооколичнѣ, якъ зъ Бучача, Золотого Потока, Калуша, Журавна, Рогатина, Богородчанъ, Лысця, Надвôрнои и т. д. Тому заложене товариство наполохало ихъ дуже и они вôнъ самого початку пôдняли величезну аґітацію, щобы его розбити.

Подôбна аґітація зачинаесь теперь и въ Городенцѣ — якъ намъ зъ вôдтамъ доносять; знайшли ся тамъ люде, котрѣ страшать ткачѣвъ новозавязуючою ся спôлкою и доказують имъ, що она кождого ткача окремо зруйнуе, що вôнъ не буде мôгъ самъ для себе працювати, що буде робити лишь для спôлки, а хто иншiй буде тягнути зъ неи зыски. Дивне диво, що та аґітація противъ ткачѣвъ понеслась въ послѣдныхъ часахъ всюды по Подôлю и можна сказати, веде ся въ певнôй мѣрѣ систематично и якъ бы въ якôмсь порозумѣню. Ткачамъ дуже трудно роздобути собѣ матеріялу, бо мѣсцевѣ торговельники отъ якъ н. пр. въ Грималовѣ, Скалѣ и другихъ мѣстахъ, дуже выкористовують ихъ и теперь ще бôльше пôдносять цѣны, такъ, що ткачѣ змушенѣ конечностію шукають собѣ дешевшихъ и певнѣйшихъ жерелъ, та вôдносять ся ажь до Львова о помôчь и пораду та о посередництво въ закупнѣ матеріялу.

Сѣ обставины насунули намъ гадку, що добре бы було, щобы хтось займивъ ся доставою и продажею матеріялôвъ потрѣбныхъ для выробôвъ ткацкихъ. Правда, що на се можна сказати: тымъ прецѣ може заняти ся спôлка. Оно то правда; але спôлка така, котра мае заразомъ займати ся и самымъ выробомъ, все таки за потяжка до самои доставы и до придбаня матеріялу, тымъ бôльше, що треба мати на оцѣ не лишь самыхъ спôльниковъ и не лишь якусь одну мѣсцевôсть але й цѣлѣ стороны, ба може й значну часть краю. По нашôй думцѣ може не зле було бы, колибъ у Львовѣ а може ще лѣпше въ Коломыи утворилась така якась институція, котра заняла бы ся доставою всѣлякихъ матеріялôвъ для ткачѣвъ а рôвночасно и приймала вôдъ нихъ готовый товаръ до продажи. Въ Коломыи могла бы въ сѣмъ напрямѣ дуже хосенно дѣлати „Гуцульска спôлка“, котра повинна бы розтягнути свою дѣяльнôсть вôдъ Косова черезъ Городенку ажь до Гусятина и Тернополя та Збаража и Грималова. Закладаючи свои філіѣ по мѣсточкахъ на Подôлю прийшла бы ѣй достава матеріялу для ткачôвъ далеко лекше якъ всякôй иншôй новôй институціи, або хочь бы спеціяльно ткацкôй спôлцѣ длятого, що она стоячи вже вôдъ давна въ звязи зъ ткачами мае въ сѣмъ напрямѣ вже выроблену

1

Изъ свѣта ростинъ.

I.

Выстава рожь у Львовѣ. — Рожа и ѣѣ роды. — Исторія рожѣ и ѣѣ символіка. — Значѣне рожѣ въ городництвѣ. — Рожа яко артикулъ торговельный. — Олѣйокъ рожевый и его фабрикація. — Розолісъ, вино рожеве, медъ рожевый, рожевѣ цукры и консервы. — Рожа яко лѣкъ и рожевѣ пахна. — Рожа и дерево рожеве въ промыслѣ.

Мѣсяцѣ червень и липень, то мѣсяцѣ рожевѣ, значить ся, мѣсяцѣ, въ котрыхъ цвите сей найкраснѣй цвѣтъ изъ всѣхъ цвѣтôвъ на земли и званый тому королевою цвѣтôвъ. Розумѣе ся, що лишь въ сю пору, и то найдогôднѣйше при кôнци червня або зъ початкомъ липня, можна устроювати выставу рожь. Инша рѣчь, чи така выстава рожь може у насъ — а вже не деинде, якъ хиба лишь у Львовѣ — удати ся. У насъ городництво, а спеціяльно культура рожь ще за мало розвинена, щобы вже нинѣ могли повеличати ся выставою рожь и цвѣтôвъ взагалѣ. Тожь выстава рожь и цвѣтôвъ, яку устроило сполучене галицке Товариство для городництва и пчôльництва въ ботанічнôмъ городѣ у Львовѣ — представляла ся — скажемо словами Przeglad-у — скромно. А всежь таки що до рожь, то она дала намъ доказъ, що суть у насъ спеціялісты не лишь городники зъ фаху але й любителѣ цвѣтôвъ, котрѣ займають ся плеканемъ рожь въ городѣ и вазонахъ. Годѣ намъ тутъ описувати, хто и якѣ рожѣ выставивъ, бо разъ се обходило бы хиба лишь самыхъ знатокôвъ, а вôдтакъ и переглядъ на выставѣ не бувъ того рода, щобы можна безъ похибки все докладно описати. Наведемо хиба лишь имена декотрыхъ выставцѣвъ и занотуемо що цѣкавѣйшѣ оказы ихъ рожь. Зъ заведень городничихъ взяли участь въ выставѣ заведенє п. Волиньского и Климовича, та Штарка, а вôдтакъ: дръ Адамъ Маевскій, котрый мѣжь иншими дуже хорошими оказами выставивъ такожь краснѣ оказы рожѣ такъ званои remontant т. е. два разы цвитучои; дальше п. Піонтковскій, — мѣжь иншими кôлька красныхъ темно карамазиновыхъ ажь въ чорне впадаючихъ рожь; Кароль Якубовскій, секретарь маґістрату, выставивъ, — коли не ошибаемось — пречудну рожу Her Majesty (Ѣѣ Величество), блѣдорожевои краски а величины и подобы якъ пôвонія; богато рожь повыставляли пп. Домбчаньскій, Волод. Левицкій зъ Коршелѣвки, Л. Бачевскій, панѣ Ляховска Божена и т. д. Зъ поодинокихъ рожь наведемо тутъ хиба ще н. пр. прекрасну рожу мохнату, котрои листки вôдъ чашечки суть такъ пѣрчасто порозтинанѣ, що рожевѣ пупѣнки выглядають зъ нихъ, якъ бы були обложенѣ доокола мохомъ. Дивнымъ своимъ убарвленемъ выглядала рожа Perle Panache, сороката, въ смужки; одна смужка червона, друга бѣла, а то ихъ кôльканадцять бôльшихъ и меншихъ на однôмъ листочку. Дальше були: прекрасна т. зв. гербатова рожа восково жовта, Solfary, що цвите цѣлыми китицями; величезна жовта рожа Marechal Nill; темно понсова Souvenir de Wiliam; бѣла, ледви що слѣдъ якъ бы рожево нахухана Merveille de Lyon (чудо зъ Ліону) и т. д.

Умысно наводимо сихъ кôлька назвъ, щобы показати, якъ называють ся всѣлякѣ роды рожь плеканыхъ штучно и выводженыхъ щѣпленемъ та окулізованемъ. А есть тыхъ родôвъ нѣ бôльше нѣ менше, лишь 6000! Кôлько знову вôдмѣнъ мають тѣ роды, того и не перечисливъ бы; ихъ безъ числа. Досыть хиба сказати, що найкраснѣйшiй родъ, такъ звана рожа столиста або центифолія мае около 1400 вôдмѣнъ. Всѣ тѣ роды рожь, якѣ нинѣ садять у насъ по городахъ и въ вазонахъ, особливо же рожа столиста, походять зъ теплѣйшихъ краѣвъ, именно же зъ

практику, а вôдтакъ була бы ѣй дуже на руку обмѣна товарѣвъ межи Подолемъ, Пôдгôремъ а горами. Такимъ посередництвомъ помоглабы она и ткачамъ и мала бы сама хосенъ зъ того та причинилась бы загально до пôднесеня добробыту въ нашôмъ народѣ.

Софійскій процесъ.

Дня 30 червня т. е. сего четверга розпочавъ ся въ Софіи передъ военнымъ судомъ процесъ противъ убійниковъ Белчева. Закимъ подамо конецъ акту обжалованя, наведемо тутъ важнѣйши факты, якй показали ся при переслуханю обжалованыхъ въ першôмъ дни.

Першого переслухано Миларова Вôнъ не признае ся до вины, але каже, що сходивъ ся въ Россіи зъ Василевомъ и Мусевичемъ, болгарскими еміґрантами, и що бувъ на нарадѣ въ Одесѣ зъ Поповомъ и Беловомъ. Дальше признавъ вôнъ, що секретарь славяньского благотворительного комітету, Аристовъ, симпатизувавъ зъ намѣренями болгарскихъ еміґрантôвъ, але самъ комітетъ яко товариство не мѣшаесь до політики. На пытане прокуратора, кого выслано до Россіѣ по порохъ, дінамітъ и грошѣ, каже Миларовъ, що на то не вôльно ему нѣчого вôдповѣсти. — Обжалованый Поповъ оповѣдавъ, що на конференціи въ Одесѣ заявивъ Василевъ, що Мусевичь и Миларовъ зложили присягу на то, що готовй пожертвувати свое жите, щобы убити князя, а Мусевичь ѣздивъ вôдтакъ до Петербурга по грошѣ. И вôнъ (Поповъ) ѣздивъ такожь та привѣзъ грошѣ и три револьверы. зъ котрыхъ давъ по одному Василеву и Мусевичу а оденъ собѣ задержавъ. Миларовъ купивъ собѣ револьверъ за грошѣ, котрй дôставъ вôдъ офіцирôвъ Груева и Бендерева.

Комітетъ заговôрниковъ складавъ ся зъ Попова, Василева, Белова, Мусевича, Кривцова и Аристова; два послѣднй були членами россійского благотворительного комітету и доставляли грошей. Вôнъ (Поповъ) мавъ два разы нагоду въ Филипполи убити князя, а однакожь не зробивъ того. Въ Константинополи сховавъ ся Поповъ до россійского консуляту, а тамъ укрыли его въ скрини, вôдтакъ перевезли скрыню на корабель россійскій и тамъ надали еѣ подаючи, що въ нѣй мѣстять ся паперѣ зъ архівумъ. Такъ перевезено его въ скрини ажь до Одесы. Поповъ зôзнавъ такожь, що консулятъ россійскій въ Константинополи доставлявъ грошей заговôрникамъ.

Миларовъ признавъ ся, коли поставлено ему Попова до очей, що стоявъ въ звязи зъ россійскимъ посломъ въ Букарештѣ, звѣснымъ Хитровомъ и що переписувавъ ся зъ Цанковомъ, котрый знавъ его пляны. Вôнъ писавъ Цанкову, що цѣлею заговору есть, недопустити, щобы Балканъ дôставъ ся въ чіись чужй, не россійскй руки, а дальше, щобы навязати зновъ дружнй вôдносины зъ Россіею. Вôдъ многихъ членôвъ благотворительного комітету дôставъ вôнъ грошѣ.

Опôсля переслухано Василева, котрый зложивъ важнй зôзнаня. Вôнъ заявивъ, що цѣлею болгарскихъ еміґрантôвъ въ Одесѣ, есть ширити въ Болгаріи революцію и убійства, а Миларовъ зôзнавъ додатково, що до Константинополя выслано свого часу якогось Орбоского, щобы той убивъ Вулковича.

Переглядъ політичный.

Комісія валютова закôнчила свои нарады и ухвалила межь иншимъ резолюцію, взываючу правительство, щобы оно предложило проектъ закона о плаченю податкôвъ за посередництвомъ касъ почтовыхъ. На вчерашнôмъ засѣданю була вже такожь и лѣвиця. Рефератъ комісіѣ буде предложеный Палатѣ, а въ четверъ або въ пятницю розпôчне ся надъ нимъ дебата въ повнôй Палатѣ. Въ кругахъ парляментарныхъ припускають, що дебата валютова не закôнчить ся скорше, ажь якъ пôдъ конець сего мѣсяця. а може потягне ся ажь до першихъ днѣвъ серпня.

Угорскій міністеръ фінансôвъ приѣде мабуть вже нинѣ до Вѣдня, щобы порозумѣти ся зъ міністромъ дромъ Штайнбахомъ що до змѣнъ поробленыхъ въ предложеняхъ валютовыхъ.

Вчера пополудни вôдбувала ся рада міністрôвъ, на котрôй розбирала ся теперѣшна ситуація парляментарна. Кажуть, що ґр. Таффе мае порозумѣти ся зъ Пленеромъ, щобы знати, якй суть жаданя Нѣмцѣвъ.

Репрезентація повѣтова въ Річавѣ въ Чехахъ выбрала була своимъ предсѣдателемъ селянина, Молодочеха; выбôръ сей не одержавъ санкціѣ, а мимо того выбрано того селянина знову предсѣдателемъ.

Въ Варшавѣ удержуесь упорно чутка, що маркґрафъ Зиґмунтъ Вельопольскій мае бути именованый президентомъ Варшавы на мѣсце Старинкевича и що то мае наступити на выразне жадане царя.

„Нов. Время“ пояснюе, длячого чорногорскій воевода Врбиця поселивъ ся въ Боснѣ и каже: Вôнъ мусѣвъ выйти зъ тои самои причины, що поетъ Костичь, лѣкарь князя Симоновичь, воевода Пителичь и богато другихъ, бо въ Чорногорѣ вытворилась нова партія, котра захопила въ свои руки ново набуту землю и интриґуе систематично противъ всѣхъ, що ѣй не на руку.

Зъ Бѣлграду доносять, що реґентъ Рістичь приставъ на то, щобы король поѣхавъ до своеи матери, королевои Наталіѣ, але пôдъ условіемъ, що вôнъ самъ поѣде зъ нимъ, и що она прийме его яко реґента. Въ Емсъ мае король зъѣхати ся зъ своимъ батькомъ.

Новинки.

Львôвъ дня 2 Липня

— **Гр. кат. комітетови парохіяльному** въ Потоцѣ великôмъ, въ старомѣскôмъ повѣтѣ, удѣливъ Є. Вел Цѣсарь 100 зр. запомоги на направу церкви.

— **Є Ексц. П. Намѣстникъ Бадені** выѣхавъ вчера пополудни поспѣшнымъ поѣздомъ до Вѣдня.

— **Именованя.** П. Намѣстникъ именувавъ ц. к фельдфебля при 69 баталіонѣ обороны краевои, Рудольфа Сковранко Витошиньского, титулярного вахмайстра жандармеріѣ Людвика Павловского и ц. к. фельфебля при 24 полку пѣхоты Петра Париса провізоричными канцелістами поліціѣ въ етатѣ ц. к. Дирекціѣ поліціѣ у Львовѣ и призначивъ Витошиньского до службы при ц. к. старостві въ Гусятинѣ, Париса до службы при ц. к. комісаріатѣ поліціѣ въ Перемышли, а Павловскому поручивъ управу ц. к. поліційнои експозитуры въ Белзци.

— **Конкурсъ** на бôльше посадъ експедіентôвъ и возьныхъ почтовыхъ въ характерѣ часовôмъ зъ кавціею 400, 300, а взглядно 200 зр. и рôчною платнею 400 зр., въ вôдповѣднымъ додаткомъ активальнымъ — розписуе ц. к. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ у Львовѣ. Подаватись треба до 24 липня с. р. — Громада въ Залѣщикахъ потребуе ревізора поліціѣ, котрый бы бувъ заразомъ и инструкторомъ для охотничои сторожи огневои. Платня 300 зр., умундуроване и мешкане. Подання вносити до 15 липня с. р.

— **Зъ кругôвъ нотаріяльныхъ.** Постановою ц. к. Суду краевого у Львовѣ именованый п. Володимиръ Левицкій, кандидатъ нотаріяльный въ Станіславовѣ, заступникомъ ц. к. нотаря Игн. Здрасіля въ Станіславовѣ на часъ недуги тогожь. П. Левицкій обнявъ урядоване въ днемъ вчерашнымъ.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи тернопôльской** вôдбувавъ ся въ дняхъ 23 до 28 червня пôдъ проводомъ ц. к. инспектора И. Левицкого. Свѣдоцтво зрѣ-

---

Персіѣ и Индіѣ а вôдтакъ зъ Греціѣ и Италіѣ, куды они зайшли зновъ зъ Египту. У насъ росте дико лишь кôлька родôвъ рожь знаныхъ загально пôдъ назвою шипшина, котрои овочь, червону ягоду, называють „свербиусомъ“, мабуть вôдъ того, що дѣти изъ пустоты выймають зъ ягоды зеренця зъ твердыми якъ щетина волосками та запихають одно другому за обшивку вôдъ сорочки, абы ихъ вôдъ нихъ тѣло свербѣло. Шипшина не мае повного цвѣту, але зъ неи черезъ плекане въ городѣ можна вывести повну бѣлу рожу, бо еѣ пиляки, котрыхъ она мае дуже богато, перероджують ся зъ часомъ въ бѣлй листочки. Черезъ старанне плекане въ городѣ можна взагалѣ выводити множество всѣлякихъ вôдмѣнъ, котрыхъ, якъ сказано, нинѣ такъ вже богато, що нѣхто имъ кôнця не знае. Навѣть годѣ всѣхъ ихъ такъ поназывати, щобы нѣхто назвами не баламутивъ ся. Городники, що плекають рожѣ лишь на продажь, не роблять собѣ зъ назвами богато заходу и называють просто именами людей, а то зарôвно людей загально звѣстныхъ и славныхъ, якъ всѣлякихъ королѣвъ и королевъ, князѣвъ и княгинь, великихъ панôвъ, ученыхъ, артистôвъ, якъ и людей зовсѣмъ незвѣстныхъ. Зъ того пôшло, що маемо рожѣ, котрй называють ся: королева Вікторія або „еѣ величество“, Наполеонъ, Помпадуръ, Нільзонъ, Віліямъ Вудъ, маршалокъ Ніль и т. д.

Плекане рожѣ въ городахъ вôдбувае ся не вôдъ нинѣ. Рожа своимъ краснымъ цвѣтомъ и дуже милымъ запахомъ, звернула на себе увагу людей вже въ глубокôй старинѣ. Еѣ плекали вже стародавнй жиды, коли ще жили въ своѣмъ краю, а такъ само плекали еѣ всѣ стародавнй народы на Всходѣ, вôдъ котрыхъ и мы то переймили. У стародавныхъ Грекôвъ уважалась рожа найкрасшимъ цвѣтомъ на земли; они казали, що рожа выросла першій разъ на тôмъ мѣсци, де выйшла богиня любови Афродіта (Венусъ) на берегъ, коли народилась зъ моря. Она — такъ розказували собѣ стародавнй Греки — була спершу бѣла и безъ запаху; але одного разу бѣгла Афродіта божкови Адонісови на помôчь та вбила собѣ терне въ ногу. Зъ ноги пустилась кровь а вôдъ тои крови закрасила ся рожа и вôдъ того часу стала червона. Рожа була у стародавныхъ народôвъ образомъ (символомъ) молодости, невинности и цвитучои силы житя, ознакою любови и плодовитости въ природѣ. Она була и есть до нинѣ у поетôвъ символомъ красы. Бѣла рожа уважаесь нинѣ загально образомъ невинности, рожева образомъ щирои, невинпои — а червона горячои пристрастнои любови. Римляне уважали еѣ за знакъ мовчаливости, бо ступленй листки рожѣ, не дають заглянути, що есть въ самôй еѣ серединѣ. На знакъ мовчаливости вѣшано длятого у нихъ пôдчасъ великихъ пирôвъ рожу надъ столомъ а на чашѣ зъ виномъ закладано вѣночки зъ рожь. Сей символъ мовчаливости задержала опôсля рожа и въ римо-католицкôй церквѣ, а папа Адріянъ VI казавъ вѣшати рожѣ на сповѣдницяхъ на знакъ мовчаливости. Папа Александеръ III завѣвъ звычай розсылати золотй рожѣ въ дарунку князямъ и княгинямъ зъ пануючихъ родинъ. Першу таку золоту рожу пôславъ вôнъ бувъ французскому королеви Людвикови VII, абы вôдвдячитись ему за почести, вôддаванй папѣ пôдчасъ его подорожи по Франціѣ. Золота рожа не есть поодинокимъ цвѣтомъ на галузцѣ. Она складаесь зъ трохъ окремыхъ частей: трикутнои пôдставы, зъ вазона въ видѣ чашѣ и зъ китицѣ рожь (12) уставленыхъ около одного цвѣта въ серединѣ. Въ тôй середнôй рожи есть маленьке вѣчко, котре отвирае ся за потиснемъ пружины; пôдчасъ благословенія отвирае ся то вѣчко а до рожѣ наливае ся бальсамъ и другй пахна. Цѣла рожа замыкае ся въ футералъ на метеръ высокій. Послѣдну золоту рожу одержала дня 25 червня с. р. вôдъ папы Льва XIII портуґальска королева. Вартôсть сеѣ рожѣ выносить 15 000 франкôвъ (7.000 зр.) Давными часами прибирали собѣ цѣлй роды рожу за вôдзнаку. Звѣстна есть 30-лѣтна анґлійска вôйна бѣлои и червонои рожѣ межи родами Йоркъ (бѣла рожа) и Лянкастеръ (червона рожа). Въ нашихъ пѣсняхъ народныхъ грае рожа такожь важну ролю.

лости въ вôдзначенѣмъ одержали: Рыбачекъ Михайло и Зоммерштайнъ Соломонъ, а свѣдоцтво зрѣлости дôстало 14 учениковъ публичныхъ: Блемеръ Исаакъ, Хамулякъ Михайло, Давидъ Гершъ, Францовъ Юлiянъ, Фрухтъ Натанъ, Ґелеръ Яковъ, Гутковскiй Михайло, Кiтнеръ Исаакъ Мiзесъ Соломонъ, Посшiшiль Бойомiръ, Райсъ Вiкторъ, Шеръ Мойсей, Полошиновичъ Володимиръ и Сенковскiй Казимиръ. Испытъ зъ одного предмету позволено поправити по ферiяхъ 4 ученикамъ публичнымъ и одному екстернiстѣ, репробовано на рôкъ двохъ учениковъ публичныхъ и одного екстернiста. До устного испыту не зголосилось трохъ учениковъ. Дня 23 червня прислухувавъ ся испытови дръ М. Бобжиньскiй. Свѣдоцтва роздано 29 червня по вôдповѣднôй промовѣ директора закладу.

— **Выстава роботъ жѣночихъ.** Дня 4 и 5 с. м. буде отворена у всѣхъ львôвскихъ школахъ женьскихъ выстава ручныхъ роботъ жѣночихъ, злучена зъ выставою роботъ науки зручности (слейду) тыхъ школъ, въ котрыхъ тая наука вôдбуваєсь.

— **Пôдкупство при выборахъ.** Ц. к. Судъ окружный въ Перемышли обжалувавъ арендаря мѣскои пропiнацiѣ въ Ярославѣ, Ґольдфiнґера, Антона Шпиркевича, урядника маґiстрату ярославского, Семена Камѣньского, капраля полiцiѣ и иншихъ за те, що при выборахъ до Рады громадскои въ Ярославѣ въ р. 1890 дали ся пôдкупити. По переведенôй розправѣ увôльнено Ґольдфiнґера, Камѣньского и Шпиркевича, але прочихъ сѣмъ обжалованыхъ засуджено на вязницю вôдъ 3 днѣвъ до двохъ тыжнѣвъ.

— **Спадщина.** Торôкъ въ падолистѣ померла у Львовѣ Кунеґунда Людвика Ляличъ, не лишаючи нѣякихъ потомкôвъ. Маєтокъ єѣ умѣщеный въ галицкôй Касѣ ощадности. Тому що нема нѣякихъ вѣстей, чи є де яка родина покôйницѣ, то кураторъ тои масы спадковои адв. дръ Куликовскiй (Львôвъ, пл. Бернадинскiй ч. 10) пошукує спадкоємцѣвъ, для котрыхъ готовъ той маєтокъ вôдобрати въ Касы ощадности.

— **Змѣна властителѣвъ.** Добра Воля Малнôвска, въ повѣтѣ мостискôмъ купивъ въ тыхъ дняхъ вôдъ п. Чеслава Тшецеского п. Александеръ Туръ Пшеджимирскiй.

— **Огонь.** Дня 28 червня о 1-ôй годинѣ зъ полудня повставъ огонь въ реальности Яблоньского въ Болеховѣ. При сильнôмъ вѣтрѣ и посусѣ було бы могло цѣле мѣсточко упасти жертвою огня. Однако завдяки енерґiчному ратункови удало ся около 3-ои години зъ полудня злокалiзувати огонь.

— **Выбухъ ґазôвъ.** Зъ Солотвины пишуть: Другiй выбухъ ґазôвъ лучивъ ся въ копальни воску въ Дзвиначи 23 м. м. въ закопѣ „Марiя", що єсть на 100 метрôвъ глубокiй и належить до Спôлки буковиньскои. Въ иншôмъ закопѣ засунувъ вôскъ хôдникъ на 12 метрôвъ. Зъ людей нѣхто не згинувъ.

— **Громы.** Въ селѣ Дурановѣ, повѣта перемышляньского, дня 24 м. м. забивъ грôмъ жида Йойну Н., що вертавъ зъ поля. Вôнъ бѣгъ до копицѣ конюшины, де хотѣвъ сховатись передъ зливнымъ дощемъ. Два кроки вôдъ копицѣ ударивъ въ него грôмъ и обсмаливъ нещасного такъ, що кровъ зъ уха бухала. — У Вѣдни въ ночи зъ середы на четверъ була велика буря. По пôвночи два громы ударили въ дôмъ выставы. Оденъ въ нихъ ударивъ въ громозвôдъ театру на выставѣ. Токъ електричный дôставъ ся до акумуляторôвъ и черезъ те заяснѣли наразъ всѣ електричнѣ лямпы въ театрѣ. Здавалось, мовь бы театръ зачавъ горѣти. Налякані сторожѣ закликали сторожу огневу. Прибули такожъ на мѣсце ґенеральный директоръ и архiтекты выставы. Коли близше розглянулись, побачили, що се грôмъ справивъ таку илюмiнацiю, а будынкови лише трохи попшкодивъ.

— **Холєра.** Проф. Драше у Вѣдни сказавъ сими днями, що два суть огнища холеры: одно въ Персiи, а друге въ Абессiнiи. Въ Малôй Азiи панує холера безъ перервы ще вôдъ р. 1888. Комунiкацiя зъ Персiєю єсть незначна, тому й нема чого дуже лякатись, щобъ єѣ въ вôдтамъ до насъ заволѣкли. До Абессiнiѣ дôсталась холєра зъ Индiѣ и Арабiѣ, и зъ вôдси могла бы холєра скорше дôстатись до Европы, бо кораблѣ ѣздять часто съ тои стороны до Италiѣ, а дорогою морскою далеко скорше ширить ся холєра. Въ суевкôмъ каналѣ пороблено вже всякi приготовленя, такъ, що й ся дорога замкнена для пошести. — Такъ казавъ професоръ, а тымчасомъ, вчерашна италiяньска часопись Piccolo доносить, що въ Брiндiзi въ полудневôй Италiи появила ся вже холєра. Тамъ занедужало пять осôбъ, а въ Сатiяно двѣ. Зъ Риму же заперечують урядово, мовь бы въ Брiндiзi явилась холєра.

— **Выкопанє кары смерти.** Дня 28 м. м. о годинѣ 6 рано стято на подвôрю суду въ Познани робôтника Ивана Готлѣба Гофмана, засудженого на смерть за те, що замордувавъ двохъ хлопцѣвъ въ невычайно лютый спосôбъ. Подававъ ся вôнъ о уласкавленє, але безъ успѣху. Ажь до самои смерти заховувавъ ся вôнъ спокôйно и не стративъ притомности. Приготовленє до екзекуцiѣ вôдбулось дуже скоро. Катъ Райндль, той самый, що стявъ Мотиля (Бiссена), зарубавъ топоромъ, що важить 9 фунтôвъ, такъ сильно, що перетявъ до бôльшои половины и пень, на котрôмъ голова засудженого лежала. Лице стятого не змѣнилось анѣ трохи. Червонѣ плякаты звѣстили сейчасъ мешканцѣвъ про выконанє кары смерти.

— **Ханъ Хивы,** Могамедъ Рапiмъ-Богадиръ, дôставъ вôдъ россiйского правительства дозвôлъ на подорожь по Европѣ. Передъ кôлькома лѣтами пôдчасъ коронацiѣ царя Александра III. ханъ звидѣвъ Москву. Було то перше мѣсто европейске, до котрого ханъ „прийшовъ, побачивъ и вôставъ побѣдженый". Чудово гарна жидôвочка заволодѣла серцемъ и думками хана. Та коли треба було вертати до Азiѣ, гарна жидôвка нѣякъ не хотѣла покинути Москвы. По якôмсь часѣ присылає ѣй ханъ богатѣ дары и пытає, чи не хотѣлабъ вôстати єго жѣнкою. Она й огшѣмъ! Поѣхала зô своими кревными и некревными до Хивы. Та молода жѣночка и свояки єѣ дуже скоро розпанотилися и годѣ було ихъ насытити азiйскимъ волотомъ, такъ бучно жили. Ханъ такъ довго догаджавъ забаганкамъ жѣнки, поки и самъ не збанкрутувавъ и край єго. Тогды жиды, не маючи що вже бôльше робити, вôдъѣхали домôвъ. А ханъ ажь теперь, по кôлькохъ лѣтахъ ощадности, може собѣ позволити на таку приємнôсть, якою єсть подорожь по Европѣ.

— **Донька вôдступила свого судженого матери.** Щось такого може лучити ся хиба ще въ Испанiи. Недавно ґрафъ Трекоресъ заручивъ ся зъ панною Вiллярееъ, донькою богатои вдовы въ Мадритѣ. Наразъ захорувала мати судженои и въ горячцѣ выговорилась зъ тымъ, що страшенно кохає ґрафа Трекореса. Для уратованя матери донька зрекла ся добровôльно судженого и тому кôлька днѣвъ вступила у монастиръ. Мати-жь небавомъ пôде пôдъ вѣнецъ зô судженымъ своєи доньки. Она має 36 лѣтъ, а донька 18.

— **Запала ся въ море** частина острова Сангiръ на океанѣ Тихôмъ въ наслѣдокъ выбуху вулкану. Одинацять сѣлъ потонуло. Въ катастрофѣ той згинуло 1200 людей. Островъ Сангiръ лежить межи островомъ Целебесъ а островами Филиппиньскими, має 837 квадр. кiлометрôвъ обшару и числить 30.000 мешканцѣвъ-Маляйцѣвъ. Належить до Голяндiѣ.

† Посмертнѣ вѣсти.

Померли: Марiя зъ Вакулиньскихъ Сосенкова жена руского священика въ Плавчи великôй, дня 24 м. м., въ 18 роцѣ житя.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 2 липня. Нѣмецкiй цѣсарь приславъ мiнiстрови Седенiому, яко бувшому предсѣдателеви въ нарадахъ надъ заключенѣмъ австро-нѣмецкои угоды торговельнои, свôй портретъ натуральнои величины зъ власноручнымъ пôдписомъ. — Спенсiонованый старшiй инспекторъ фiнансовый у Львовѣ, Лишка, одержавъ титулъ и характеръ радника фiнансового.

Римъ 2 липня. Въ Мессинѣ проявивъ ся оденъ выпадокъ холеры.

Константинополь 2 липня. Нѣмецкiй амбасадоръ Радовiцъ, именованый амбасадоромъ въ Мадритѣ, на єго мѣсце має прийти кн. Радолиньскiй.

Петербургъ 2 липня. Звѣстный изъ своихъ звязей зъ болгарскими еміґрантами въ Одесѣ, Путятинъ, давнѣйше консуль въ Филипополи, перенесеный яко консуль до Королевця.

Якъ велике значѣнє мала рожа у старо давныхъ Римлянъ и якъ они дуже любили рожѣ, можна пôзнати зъ сего, що они въ часѣ, коли рожѣ въ Италiи не цвитуть, спроваджували ихъ зъ Александрiѣ въ Єгиптѣ до Риму цѣлыми кораблями. Они не лишь вкрывали столы рожами, але й выстелювали ними пôдлоги на кôлька стôпъ грубо та выпихали листками зъ рожь подушки. Коли єгипетска королева гостила одного разу у себе свого любовника, Римлянина Антонiя, то велѣла пôдлогу въ палатѣ устелити листками зъ рожь на двѣ стопы грубо; поверхъ тыхъ листкôвъ була розтягнена сѣтка, щобы було легко ходити. За сю пôдстѣлку заплатила королева рахуючи, на теперѣшнѣ грошѣ, около 2000 зр. Цѣсарь Неро спровадивъ бувъ одного разу на пиръ ажь за 4 мiлiоны сестерцѣвъ рожь зъ Азiѣ; рахуючи сестерцъ по 10 кр., то выносило бы то суму 400 тысячѣвъ зр. Припустѣмъ же, що одна рожа коштувала вже разомъ зъ перевозомъ хочь бы 5 зр. або навѣть и 10 зр., то вôнъ спровадивъ наразъ все таки 30 до 40 тысячѣвъ штукъ рожь. Зъ сего можемо мати понятє, якъ велику масу рожь саджено вже въ глубокôй старинѣ. Въ самôмъ Римѣ, де найбôльше було потреба рожь, були городники, котрѣ нѣчого бôльше не садили, лишь самѣ рожѣ, а попри нихъ заробляло грошѣ ще й богато жѣнокъ, що плели вѣнки та ихъ продавали.

Подôбно любувались въ рожахъ и Хинцѣ вже вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ та любують ся ще й до нинѣ. Въ городахъ хиньского царя садять до нинѣ такъ велику масу рожь, що вôнъ має зъ нихъ до 60 тысячѣвъ зр. рôчного доходу.

Якъ велике значѣнє для городництва має рожа и въ нашихъ часахъ, єсть доказомъ, що въ многихъ краяхъ суть городники, котрѣ займають ся выключно лишь плеканѣмъ самыхъ рожь, и то на великѣ розмѣры, а выходять при тôмъ дуже добре. Впрочôмъ каждый городникъ потребує бодай чи не найбôльше рожь, а чимъ бôльше може ихъ доставити въ пору, коли они не цвитуть въ городѣ, тымъ они лѣпше платять ся. Коло Нiццы въ Францiи заложивъ Французъ Мерi теплôвню, котра займає 6000 квадратовыхъ метрôвъ, (бôльше якъ морґъ), а въ котрôй плекає лишь зимовѣ рожѣ и ихъ розсылає по цѣлôй Европѣ. Крôмъ того засаджує вôнъ ще що року 4 гектарôвъ (около 7 морґôвъ) весняными и лѣтными рожами. Въ часѣ вôдъ 15 грудня до 15 цвѣтня розсылає вôнъ на день около 6000 штукъ рожь и має зъ нихъ 5 до 6 тысячѣвъ зр. чистого зыску. Але бо єго рожѣ бувають и краснѣ; декотрѣ доходять до величины 12 центiметрôвъ въ промѣрѣ. Въ Нѣмеччинѣ ще въ 1857 р. садивъ плекатель рожь, Герґеръ, ажь 15 морґôвъ самыхъ рожь на продажь. Сихъ кôлька примѣрôвъ показує достаточно, що значить рожа въ городництвѣ.

(Дальше буде).

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

30 червня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8 90—9 10	10·25 10 80	10·15 10·75	10·—10·75
Жито	7.80—8·30	8 90 9 20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6 25—7·-	6·——7 25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	6·80—7·50	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·--
Горохъ	6 50 8 75	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·--
Выка	4·50 5 —	—·——·—	—·——·—	6·— 6 20
Рѣпакъ	9.50—9·75	11·—12.50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	40·—50 —	48·—64·—	45·—65·—	50·—67·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	54·—72 —
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкiй.

ИНСЕРАТЫ.

Стація зелѣзницѣ **Мушина-Криниця**	
зъ Кракова	*8 год.*
зô Львова	*12 „*
зъ Будапешту	*12 „*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ
Криниця (въ Галичинѣ)

Найзасôбнѣйша **щава зелѣзиста.**

Въ мѣсци: почта *три разы денно,* телеграфъ, аптека.

Положенє гôрске въ Карпатахъ 590 метрôвъ надъ пов. моря.

Вôдъ стаціѣ зелѣзничои година дороги, добре утриманои.

Средства лѣчничѝ. Крôмъ кліматичныхъ условій, купелѣ мінеральнѝ зелѣзистѝ, засобнѝ въ квасъ вуглевый, огрѣванѝ методою Шварца (въ р. 1891 выдано ихъ больше якъ 35.000).

Купелѣ боровіновѝ, парою огрѣванѝ (въ р. 1891 выдано ихъ 12.000).

Дотеперѣшне число ґабінетôвъ въ здроєвискахъ мінеральныхъ зôстало побôльшене, половина ґабінетôвъ въ здроєвискахъ боровіновыхъ огрѣває ся парою, дальше питє водъ Криницкои и Слотвиньскои, жентицѣ, кефіру, — ґімнастика въ новôй въ тôй цѣли въ парку приладженôй будôвли и т. д.

Помешканя. Бôльше якъ 1500 покоєвъ зъ бôльшимъ и меншимъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, по бôльшôй части заосмотреныхъ въ печи. Готель „пôдъ 3-ма рожами" и гостинниця „пôдъ Замкомъ" служать до тымчасового умѣщеня особъ свѣжо прибувшихъ.

Въ маю, червню и вересню цѣны помешкань якъ и купелей суть меншѝ.

Проходы. Великій паркъ смерековый зъ выгôдными стежками, численными лавками и мѣсцями до выпочинку и забавъ, розличнѝ близшѝ и дальшѝ проходы по рôвни и по горахъ, прогульки въ прекрасну близшу и дальшу околицю.

Заосмотренє потребъ и забавы. Кôлька реставрацій, кôлька молочарень, двѣ цукорнѣ, величавый дôмъ здроєвый зъ салями бальовыми, реставраціею, салею білярдовою и для игоръ, кругольня, касино, 2 выпожичальнѣ книжокъ, театръ зô Львова, оркестра здроєва А. Вроньского вôдъ 21 мая, фотоґрафъ, крамницѣ и рукодѣльники всякого рода зъ головныхъ мѣстъ прибуваючѝ и т. д.

Крôмъ стало черезъ цѣлый часъ ординуючого лѣкаря правительственного Дра Копффа практикує 7 лѣкарѣвъ. — Фреквенція рôчна выносить бôльше якъ 4.500

Въ самôмъ здроєвищи знаходить ся пôсля найновѣйшихъ засадъ умѣєтности правительственне: Ц. к. Заведенє водолѣчниче (гидропатичне) пôдъ проводомъ спеціяліста Д-ра Еберса (въ р. 1891 здѣлано 26.100 процедуръ гидропатичныхъ).

Особы, котрѝ лѣчать ся въ ц. к. Заведеню водолѣчничôмъ, можуть найти умѣщенє въ свѣжо отвертôмъ приватнôмъ пансіонатѣ Дра Еґерса, приспособленôмъ до потребъ гидропатики.

Сезонъ отвертый вôдъ **15 мая до кôнця вересня.** 65

На жаданє удѣляє объясненѣ

Ц. к. Зарядъ здроєвый въ Криницѣ.

ПРИГОТОВЛЕНЄ
на
ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ
и до принятя въ
Ц. И К. ВОЙСКОВѢ ШКОЛЫ

починає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперёдъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ
4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

МІНЦЕРА Карпатскѝ косы зъ маркою „КОСАРЬ"
зъ анґлійскои срѣбристои стали. (Silver-Steel.)

Симикосами надзвычайно *легко косити. Они подвôйно загартованѝ, рѣжуть остро, остають ся довго острыми, легкѝ до кошеня и такѝ гибкѝ,* якъ найлучша, на весь свѣтъ славна дамасценска сталь. Они перетинають желѣзну бляху, не выщербуючи ся и лишь дуже мало вѣдають ся. Одно клепанє выстарчує на кôлька днѣвъ. А выостривши разъ таку косу, косити можна нею *100 до 120 крокôвъ* и найгустѣйшого збôжа и найтвердшои гôрскои травы, чимъ ощадить ся не лишь робочій часъ, но и платя за кошенє, и то о *четыри, пять або шѣсть разъ* въ порôвнаню зъ вычайными косами, якѝ продають ся торговцями.

Кождому, кто купить у насъ косы, заручаємъ, що кожда коса буде зовсѣмъ така, якъ тутъ описано.

Нашѝ косы суть такѝ зашарокѝ, якѝ потрѣбнѝ въ нашôмъ краю и такѝ задовгѝ, якихъ хто потребує, и то по такôй цѣнѣ.

Довгота цѣлои косы	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	114	стм
Цѣна 1 косы	1.—	1.05	1 10	1 20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.85	2 —	2.20	зр.
На 5 клґр. иде	*14*	*13*	*11*	*10*	*9*	*8*	*7*	*7*	*6*	*5*	*5*	*5*	косъ

Оденъ карпатскій брусокъ до остреня косъ $^1/_3$ клґр. ваги, коштує 15 кр.

Косы высылають ся тотчасъ по замовленю *почтою,* но лишь за *готовѝ грошѣ* або за *послѣплату. Почтовый перевôзъ* коштує 30 кр. за пакунки до 5 кільоґрам. *При замовленю найменше 10 косъ половину платы за перевôзъ мы беремо на себе.*

При замовленю косъ для кôлькохъ господарѣвъ мы на кожду косу прилѣплюємо цедулку зъ именемъ того, кому коса принадлежить.

Особливо треба стерегти ся шахраѣвъ!!! бо лишь тѝ косы суть *правдивѝ* карпатскѝ косы, на котрыхъ 1) прилѣплена *зелена* цедулька зъ законною маркою „**Косарь**" (по анґлійски „**Mower**"), и то зовсѣмъ така, якъ напечатано на сѣмъ письмѣ наверху, — и на котрыхъ *на листвѣ косы выбита* наша фірма „**Münzer & Co.**" и 2) котрѝ купують ся *прямо, лишь у насъ,* бо у иншихъ торговцѣвъ сихъ косъ совсѣмъ нема.

Мінцеръ и Спôлка **(давн. Л. Мінцеръ) въ м.** Дрогобичи
(ВЪ ГАЛИЧИНѢ)

одинокій фабричный складъ косъ зъ маркою „Косарь" для всеи Австро-Угорщины, Нѣмеччины, Россіѣ и для всего Всходу. 71

На пору кураційну 1892

поручає справдѣ добрый

ЧАЙ

россійскій 78

Сидôръ Воль

властитель одинокои торговлѣ лише чаємъ, котра **истнує вже 22 роки**

у Львовѣ, Сикстуска 6.

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшѝ

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привілійованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожъ по цукорняхъ.

На селѣ

на купеляхъ и на свѣжôмъ воздусѣ! килѣшокъ **старои житнои горѣвки** придасть ся.

„Балабанôвна" цѣлкомъ заступає въ скуткахъ конакъ, отже изза сего поручає єѣ кождому выѣжджаючому — а певно пригодить ся — Торговля

Кароля Балабана

у Львовѣ. 77

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.